

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Qiryah ne'emanah

kolel Nevi'im u-khetuvim

Sefer Yehoshu'a

Shelomoh ben Yitshaq

Fyorda, 5565 [1804/1805]

10

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9618

יט (א) דאז צווייטע לאז טראף שמעון, נעמליך דעם שטאמע דער זעהנע שמעון נאך איהרן גשלעט, טערן. איהר ערבטייל לאג מיטן אים ערבגוטע דער זעהנע יהודה'ס :
 (ב) איהנן וואורדע צוגטיילט : באר שבע, שבע, אונד מולדה. (ג) חצר שועל, בלה, אונד עצם. (ד) אתולד, בחול, אונד הרמיה. (ה) צקלג, בית מרכבה אונד חצר סוסה :
 (ו) בית לבאור, אונד שרוחן. צו זאמן דרייצעהן שטעטע, מיט רעדער, פערן דאצו. (ז) עין, רמון, עהר, אונד עשן. צוזאמן פיער שטעטע, מיט דער דערפערן. (ח) דאצו אללע אפגע פלעצע אום היזע שטעטע, ביז בעלת באר, אונד רסת נגב. דיזעם איזט דאז ערבטייל דעם שטאמס דער זעהנע שמעון, נאך איהרן גשלעטערן.
 (ט) אין איינס שטריך לאנדס דער זעהנע יהודה, בשטאנד אלזאן שמעון'ס ערבגוט ; דען ווייל דאז טייל דער זעהנע יהודה, גרעסר וואר אלס זיא ברויכטן, זא בקאם שמעון זיין טייל, מיטן אין איהרם ערבטיילע.
 (י) דאז דריטע לאז טראף דען זעהנן זכול'ס. נאך איהרן גשלעטערן. איהרע גרענצע רייכט ביז שריד.
 (יא) פאן

השלישי לבני זבול למשפחתם באור

יט (א) ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחתם ויהי גחלתם בתוך גחלת בני יהודה : (ב) ויהי להם בגחלתם באר שבע ושבע ומולדה : (ג) וחצר שועל ובלה ועצם : (ד) ואתולד ובחול וחרמיה : (ה) וצקלג ובית הרמיה ובית לבאור ושרוחן ערים שלש עשרה וחצריהן : (ו) עין רמון ועהר ועשן ערים ארבע וחצריהן : (ח) וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר רמת נגב זאת גחלת מטה בני שמעון למשפחתם : (ט) מחבל בני יהודה גחלת בני שמעון כיהיה חלק בני יהודה רב מהם ויגחלו בני שמעון בתוך גחלתם : (י) ויעל הגורל גחלתם ויהי גבול גחלתם עד שריד : רשי ועלה

יט (א) ויצא הגורל השני כניסן היה ראשון לשבעה השבטים שאמר יושבע לשלושים ויחלקו אותה לשבעה חלקים שכבר נעלו יוסף ויוסף כמו שנאמר הם יבואו ועמוד על גבולו מכוב ונומר מכאן וחילך מוכה והולך צנעה גורלות : (ט) רב מהם. מן דאז להם

יט (א) הגורל השני, שני לכניסן, אשר היה ראשון לשבעת השבטים. (ב) באר שבע ושבע, אחת היא כן כתב רד"ק ונכתן הוא, דאס לא כן יהיו כפרטן י"ד. ופי' ושבע היא

(יא) ועלה גבולם לימה ומרעהלה
 ופגע בדבשת ופגע אל הנחל
 אשר על פני קנעם: (יב) ושב
 משריר קדמה מורח השמש
 על גבול כסלת הבר ויצא אל
 הדברת ועלה יפיע: (יג) ומשם
 עבר קדמה מורחה גתה חפר
 עתה קצין ויצא רמון המתאר
 הנעיה: (יד) ונסב אתו הגבול
 מצפון חנתן והיו הצאתיו גי
 יפתחאל: (טו) וקטת ונהלל
 ושמרון וידאלה ויבית לחם ערים

(יא) פֶּאֶן דַּא צִירֵהט זיִא זיִךְ הַיִּנּוּיָךְ
 וועסטווערטס נאָך מרעלה, שטעסט אָן
 דבשת, אונד בריהרט דען באַך ,
 דער פֶּאֶךְ יקנעם פֿליסט . (יב) פֶּאֶן
 שריר ווידר אָסטווערטס, געגן זאָנען,
 אויפֿגאַנג אָן דיִא גרענצע פֶּאֶן כסלות
 חבור הין, נאָך דברת, אונד הינויף
 נאָך יפיע . (יג) פֶּאֶן דַּא צִירֵהט זיִא
 זיִךְ געגן מאָרגן, נאָך גת חפר, אונד
 עת קצין, רייכט ביזרימון מהואר, אונד
 נעה . (יד) דַּא ווענדט זיִךְ דיִא גרענצע,
 נאָך דער נאָרדזייטע פֶּאֶן חנתן, אונד
 ענדט אים טאהלע יפתח אל .
 (טו) דאַצו קטת, נהלל, שמרון,
 ידאלה, אונד בית לחם, צוואַסן
 צוועלף שטעטע, מיט איהרן דערפֿרן .

שתיים עשרה וחצריהן :

(טז) ריזעם

(טז) זאת

באור

רש"י

הוא שבע, הגם שנחפר מלת היא . (יא) ופגע
 אל הנחל, זה כחל קישון . (יג) רמון המתואר
 שם העיר כך ה' , וכת' לרמון דמתואר .
 ומאשר כתבו רש"י ורד"ק נראה שה' לפני הם
 בת"י נוסחא אחרת . ע"ש . (טו) ערים שתיים
 עשרה, ובפרט חמש, ומלבד זאת לא שם
 הכותב את הסדר לאמור: והיו הערים למטה
 וגו' כמו שכתב בשנטיים הקודמים . אמנם זאת
 לא עשה גם בשנטיים הנאים, ונראה שכולל
 ערי הגבולת עם האחרים . אך אם נמנה
 פה את ערי הגבולות, תהינה הערים שש עשרה . וזרות הכתוב הזה לא יתיישב אם לא כדחוק
 לפרש: בתוך עריו היה קטת ונהלל וגו' . ויהי תרגומו: (אונטר אנדרן שטעטן ווארן קטת כו') .
 אמנם אם אין ידים לנוס כי אם א דוחק, נבחר באופן שיסוה סדר הזה עם סדר הכתובי' בשנטי'
 הבאי', שמכויות ערי הגבול' בתוך הכשארים . וכאמר: עד שריר, ולא עד בכלל; ופגע בדבשת,
 כמו למעלה ופגע ביריחו, ואין ירחו בכלל; על גבול כסלות תבור, ולא על העיר עצמה;
 ונסב הגבול מצפון חנתן ונחתן חן לגבול; והערים הנותרות עם קטת כו' שתיים עשרה .

לכס : (יב) כסלות תבור . אומר אני שהוא
 לשון כהלים פלג"ק בלע"ז (מלחק, כל"א
 זיטן, דינונג, כמו ויקרא ג' ד') לא בגובהו
 ולא בשיפוליו אלא בשיסונו והמוך לאמצעו קרב
 ללד אחוריו ומלבד סביו כדרך שהכסלים עומדים
 דבהמם ובמקום שהוא אומר אונות תבור המוך
 לראשו הוא במקום האונים : (יג) קדמה מורחה
 גתה חפר . ממורס לגת החפר שם עירו של יוסף
 בן אמימי : עתה קצין . שם העיר עת קצין :
 המתואר הכנה . המוסב אל כיפה כלומר משם
 תאר הגבול לכנה וכן תירגם יונתן וכפיק לרמון
 ומתמן

מכלל יופי

(יא) ופגע בדבשת, ענין פגישוה: (יג) גתה חפר, הוא החפר אשר
 משם היה יונה כמו שנאמר עליו, אשר מגרה החפר: המתואר,
 ענין

א ז א

נורל
זמר
קיס
ודיה
זוכה
דאו

(טז) דיועם איזט דאז ערבטייל דער
 זעדיגע זבולן נאך איהרן גשלעכטרו ,
 דיועם איהרע שטעטע אונד דערפֿר .
 (יז) דאז פֿירטע לאז טראף דעם
 יששכר , דען זעהנן יששכר'ס , נאך
 איהרן פֿאמיליען : (יח) איהרע
 גרענצע איזט : יזרעאל , כסלות ,
 אונד שונם . (יט) חפרים , שיאון ,
 אונד אנחרת . (כ) רביר , קשיון ,
 אונד אבץ . (כא) דמת , עין גנים ,
 עין חרה , אונד בית פֿצץ . (כב) דיא
 גרענצע ברודרט פֿערנער , רבור ,
 שחצומה , אונד ביר שמש , אונד
 ענדעט זיך אס ירדן . דיא שטעטע
 זינד צוזאמן זעצערין , מיט אפֿנען
 פֿלעצען דאז . (כג) דיועם איזט דאז
 ערבטייל דעם שטאמם יששכר , נאך
 איהרן פֿאמיליען , דיועם איהרע
 שטעטע אונד דערפֿר . (כד) דאז
 פֿינפטע לאז , טראף דעם שטאם דער
 זעהנע אשר , נאך איהרן גשלעכטרו .
 (כה) איהרע גרענצע איזט , חלקת ,
 חלי , בטן , אונד אכשא . (כו) אלמלך ,
 עמעד , אונד משאל , לייפט דארט
 אן כרמל , דעם מעערע צו , אונד אן
 שיחור לבנת , (כז) זוענדעט זיך געגן
 זאנענאוויפֿגאנג

ואכשא : (כו) ואלמלך ועמעד
 ובשיחור לבנת : (כו) ושב

(טז) זאת נחלת בני זבולן
 למשפחותם הערים האלה
 וחצריהן : (יז) ליששכר יצא
 הגורל הרביעי לבני יששכר
 למשפחותם : (יח) ויהי גבולם
 יזרעאל והכסלות ושונם :
 (יט) וחפרים ושיאון ואנחרת :
 (כ) והרביר וקשיון ואבץ :
 (כא) ורמת ועין גנים ועין חרה
 ובית פצץ : (כב) ופגע הגבול
 בתבור ושחצומה (ושחצומה ק')
 ובית שמש והיו ויצאות גבולם
 הירדן ערים שש עשרה
 וחצריהן : (כג) זאת נחלת
 משה בני יששכר למשפחותם
 הערים וחצריהן : (כד) ויצא
 הגורל החמישי למשה בני
 אשר למשפחותם : (כה) ויהי
 גבולם חלקת וחלי ובטן

ומשאל ופגע בכרמל הימרה
 מורח

ב א ו ר

נקרא זה שיחור לבנת , וידוע עתה בזה
 (בעלום) . ועל הנחלה הזו , מספרי לנו דברי
 הימים למלכות חור (פעניכיען) מנחו לסנים
 לעשות הזכוכית . ואפשר שזעטעם זה נקרא
 הנחל שיחור לבנת , כי לבנת תואר לזכוכית .
 (כו) אל כנול , עיר אחת בארץ שנתן שלמה
 לנקרים

ועל פי דברי אלה תרגמתי . (כב) בתבור ,
 שם עיר וכן הוא בדברי הימים (א' ו' ס"ב) את
 הכור ואת נגריה . (כו) הימרה , בעבור
 החוט א"ס הגדול פגע בכרמל ובשיחור לבנת .
 ובשיחור לבנת , לא שם מקום כ"א שם נהר .
 ולהבדיל מנהר מזרים , הנקרא שיחור בתם ,

ל
ט
ח
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
כ
מ
מ
ות

וזאנענאויפגאנג, נאך בית דגן, שטעסט
 און זבולן, אונד און דאן טאהל יפוח
 אל געגן נאָרדן, איבר בית עמק, אונד
 נעיואל, ציהט זיך לינקס נאך כבול *
 (כח) נאך עברון, רחוב, חמון,
 אונד קנה, ביו צום פֿאלקדייכן צידון *
 (כט) דויר זוענדעט זיך דיא גרענצע
 נאך רמה, ביו צור שטאַט מבצר צר,
 דאן ליף זוא איבר חסה, אונד ענדעט
 זיך אים מעערע, אין דעם גביטע פֿאן
 אכזיב * (ל) דאָצו עמה, אפק, אונד
 רחוב, צוזאמן צוויי * אונד צוואַנציג
 שטעטע, מיט דען דערפֿערן דאָצו *
 (לא) דיוס איזט דאן ערבטייל דעס
 שטאַטס דער זערהע ישראל, נאך
 איהרן גשלעכטן, דיזע שטעטע מיט
 דען דערפֿערן * (לב) דען זעהנן נפחלי'ס
 טראָף דאָס זעכסטע לאָ, דען זעהנן
 נפחלי

מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ בֵּית דָּגָן וּפְגַע
 בְּזָבֻלָן וּבְגֵי יַפְתָּח־אֵל צְפוֹנָה
 בֵּית הָעֵמֶק וּנְעִיאל וַיֵּצֵא אֶל־כָּבֹל
 מִשְׁמָאל : (כח) וְעֵבְרֹן וְרַחֲב
 וְחָמוֹן וְקֵנָה עַד צִידוֹן רַבָּה :
 (כט) וְיָשָׁב הַנָּבֹל הָרְמָה וְעַד־
 עִיר מְבַצֵּר־צֶר וְיָשָׁב הַנָּבֹל
 הַחֶסֶה וַיְהִי (והיוק') תְּצִאתִיו
 הַיָּמָה מִחֶבֶל אַכְזִיבָה : (ל) וְעַמָּה
 וַאֲפֶק וְרַחֲב יַם עֲשָׂרִים
 וְשִׁתִּים וַחֲצֵרֵיהֶן : (לא) זֹאת
 גְּחַלַּת מַטֵּה בְנֵי־אִשֶׁר
 לְמִשְׁפַּחַתָּם הָעָרִים הָאֵלֶּה
 וַחֲצֵרֵיהֶן : (לב) לְבְנֵי נַפְתָּלִי וַיֵּצֵא
 הַגִּזְרֹל הַשִּׁשִּׁי לְבְנֵי נַפְתָּלִי

למשפחתם

הגזרל הששי לבני נפתלי

רש"י

באור

לחירס, ויקרא להם ארץ כבול (מלכ"א ט'
 י"ב) על שהיתה עיר כבול בעת ההי' הברה *
 (כח) ציהון רבה. ולא עד בכלל, כי לא
 היה לישראל מעולם * והכתוב כל נידונים אכזי אוריש וגו' כבר פירשתי (לעיל י"ג'), ואין
 להקשות משלוחי דוד לפקוד את העם, כי הם לא באו אל עיר צידון, כי אם עד גבולותיה
 כ"ש וסניב אל צידון (ש"ב כ"ד') וכן אשר לא הוריש את יושבי צידון (שופטים א' ל"א) על
 גבולותיה כאמר, כי עיבורה של עיר כעיר, כזה נראה ונכון * (כט) עיר מבצר צר, אין זה
 צור העיר הגדולה על חוף ים הגדול, במלכות פעניכיען, כי בימי יהושע לא היתה עדיין בנויה
 כאשר יעידו על זה ספרי דברי הימים למלכות הזאת; גם לא היתה מעולם לישראל אלא
 מבצר צר עיר אחרת היתה * ועד כאן חירס מלך צור, שהי' בנרית עם דוד ושלמה, כ"ש כי
 אהב היה חירס וגו' (מ"א ה' י"ט), ובכל זאת כאמר בשלום דוד לפקוד את העם, ויבואו מבצר
 צר (שמואל ב' כ"ד ז'), הרי שמבצר צר איננו צר המעטיר * ומבצר כ"י במחילת כבודו, אשר
 התפלל בראותו רש"י ורד"ק יגיעים לפרש טעם שם מבצר צר, ידע בזה את אשר לא ידע *
 מוחבל אכזיבה, בגורל אכזיב, ואכזיב מן המנין, ועתה לא ומשוב ותהיינה הערים עשרי' ושת' *
 מ כ ל ל י ו פ י (לד) וביהודה

ומתמן מהתחר לבנת : (כט) מבצר צר *
 קירון כריכן קירוי תוקסא : צר * לשון צור *
 מחבל אכזיב * מערב אכזיבה מגורל כזיב וערו
 מבצר

ענין הצורה, והתכונה, והסימן : (כט) מבצר צר, מבצר שהיה בצור גבוה :
 2 7 ז ב (מו) ויצא

נפתלי נאך איהרן גשלעכטרן .
 (לג) איהרע גרענצע אויט פאן הלף ,
 אדר פאן דער אייכע בייא צעעננים אן ,
 איבר אדמי הנקב , אונד יבנאל , ביו
 לקום . זיא ענרעט זיך אס ירדן .
 (לד) זאדאן ליף דיא גרענצע ווירר
 געגן אכענד , נאך אזנות חבור , פאן
 דא נאך חקק , שטעסט אן זבולן געגן
 זידן , אן אשר געגן אכענד , אונד אן
 יהודה , געגן זאנענאוויפגאנג , אן דען
 ירדן . (לה) ויינע פעסטע שטעטע וינד
 צידים צר , חמת רקת , אונד כנרת .
 (לו) אדמה , רמה , אונד חצור .
 (לז) קדש , אדרעי , אונד עין חצור .
 (לה) יראון , מגרל אל הרם , בית ענת ,
 אונד בית שמש . צוזאמן גיינצעחן
 שטעטע , מיט דען דערפון דאצו .
 (לט) ריוס

למשפחתם : (לג) ויהי גבולם
 מחלף מאלון בצעננים ואדמי
 הנקב ויבנאל עד לקום ויהי
 הצאתיו הירדן : (לד) ושב
 הגבול ימה אזנות חבור ויצא
 משם הקקה ופגע בזבולן מנגב
 ובאשר פגע מים וביהודה
 הירדן מזרח השמש : (לה) וערי
 מבצר הצדים צר ותמת רקת
 וכנרת : (לו) ואדמה והרמה
 וחצור : (לז) וקדש ואדרעי ועין
 חצור : (לה) ויראון ומגרל אל
 חרם ובית ענת ובית שמש

ערים השע עשרה וחצירה : (לט) זאת

ב א ר

לאפרוס ולא כוזר , עיין מ"ש צפרא שופטים
 (יגז) . או כדחוק לפרש , אסרי שהירדן יורד
 מנפתלי עד גבול יהודה , כ"ט , וגבול קדמה
 ים המלח עד קצה הירדן (לעיל ט"ו ה') ,
 נמצא שנסלח נפתלי ויהודה פוגעים זה בזה
 על ידי הירדן . ויהי' תרגומו : (אונד אן יהודה
 דורך דען ירדן , געגן זאנענאוויפגאנג) .
 (לח) תשע עשרה , ובפרט עשרי' וארבע ?
 אס לא שנאמר : מחלף מאלון אצת , וחלף אס
 עיר , ואלון אס אילן גדול (עיין מ"ש להלן כ"ד
 כ"ו) אצל מקום צעננים קרוב לחלף , ואמר
 שהתחיל הגבול מחלף , או משאן אשר בצענני' ,
 כי הכל אחד אסרי שאין רחוקים זו מזו , וכן
 אדמי הנקב אצת , וכן הצד' צר , וסמת רקת ,
 ומגדל אל חרם . וע"פ זה תרגמתי . ולא מזכרו
 כאן כל ערים כי אס המובחרו' , או העומדות
 על הגבולים . והעד שזכרו להלן (כ"א ל')
 ערים מאשר , שלא נמנו כאן .
 (מו) עם

(לד) וביהודה הירדן , המקרא הזה אומר
 דרשני . כי ידענו שנסלח יהודה לא הגיעה
 עד הירדן , כי ה' תוכחות גדולו (במזרחית
 צפונית) לאן ים המלח , מקו' אשר יפול הירדן
 תוך הים , כמו שנאמר : וגבול קדמ' ים המלח
 עד קצה הירדן (לעיל ט"ו ה') , הרי שאין
 ליהודה חלק בירדן ? ועוד הלא מצפון לנסלח
 יהודה מתחיל גבול בנימן , וכפון לבנימן נסלח
 בני יוסף , ועליהם משה ישכר , והירדן
 יגבול את נחלת כולם ממזרח , כאשר יעידו
 הכתובים לפנינו ; ואיך יאמר עתה שפגע
 נסלח נפתלי , אשר מצפון לנחל' כול' שזכרנו ,
 ביהודה אשר הוא מנגב לכולם ? ודחק לומר
 שהיה מסו' או עיר בעבר הירדן נקרא יהודה ,
 כי הכתוב אומר יהודה דומיא דזבולן ואשר .
 או נלקח לומר שהיה ליהודה על יד הירדן
 מזרחית כח נפתלי , מקו' מרשה לנאן ,
 הגם שלא נזכר מזה דבר בכתוב , כי כן היה

יהושע יט

חרגום אשכנזי נא

(לט) זאת נחלת מטה בני-
 גפתי למשפחתם הערים
 וחצריהן: (מ) למטה בני-דן
 למשפחתם יצא הגורל
 השביעי: (מא) ויהי גבול
 נחלתם צרעה ואשתאול ועיר
 שמש: (מב) ושעלבין ואילון
 ויתלה: (מג) ואילון ותכנתה
 ועקרון: (מד) ואלתקא וגבתון
 ובעלה: (מה) ויהר ובני-ברק
 וגת-רמון: (מו) ומי דהירקון
 והרקון עם-הגבול מול יפו:
 (מז) ויצא גבול בני-דן מהם
 ויעלו בני-דן וילחמו עם-לשם
 וילכדו אותה ויכו אותה לפי-
 חרב וירשו אותה וישבו בה
 ויקראו ללשם דן בשם דן
 אביהם: (מח) זאת נחלת מטה

(לט) דיוס איזט דאז ערבגוט דעם שטא-
 מס נפתלי, נאך ויינון גשלעכטרן, דים דיא
 שטעטע אונד דערפֿר . (מ) דעם שטא-
 מע דן נאך ויינון גשלעכטרן , טראף
 דאז זיבענטע לאז . (מא) דיא גרענ,
 צע ויינעס ערבטיילס וואר : צרעה ,
 אשתאול , אונד דיא שטאט שמש .
 (מב) שעלבין , אילון , אונד יתלה .
 (מג) אילון , חמנחה , אונד עקרון .
 (מד) אלתקה , גבתון , בעלת ,
 (מה) יהוד , בני ברק , גת רמון ,
 (מו) מי דהירקון , אונד רקון , אן
 דער גרענצע געגן יפו . (מז) איבר
 דייע , ערשטרעקטע זיך דאז געביט
 דער קינדר דן'ס נאך ווייטר ; זיא
 גינגן נעמליך הין , גריפֿן לשם אן ,
 עראברטן זיא , שלוגן זיא מיט דער
 שערפֿע דעם שווערס , נאָמן זיא
 אין בויץ , אונד וואָרהנטן דאָרין .
 זיא נענטן לשם דן , נאָך דעם נאָמן
 אידורעס פֿאַטערס דן . (מח) דיוס
 איזט דאז ערבטייל דעם שטאָמם
 דער קינדר דן , נאָך איהרן פֿאַמיל,
 יען , דייע שטעטע , אונד אידורע
 דערפֿר

בני-דן למשפחתם הערים האלה

באור רש"י

(מז) עם הנבול, אכל הנבול. (מז) ויצא
 גבול בני דן מהם, מהערים הנזכרות, כלומר
 יצא גבול'ן חוץ לערים הנזכרות, א ארץ אחר',
 כי עלו וילקחו את לשם, והוא ליש הנזכר בס'
 (שופטים)
 הוא ליש האמורה בספר שופטים :
 (כא) אשר

מכלל יופי

(מז) ויצא גבול בני דן מהם, בא כאן דה"מ"ם כענין פחות, כלומר
 הגבול יצא לבני דן פחות מהם, לפיכך יצאו ונלחמו עם לשם; וירשו ענין ירשנה;
 (נא) אשר

דערפֿר • (מט) אַלס מאַן נון צו
 ענדע וואָר , מיט דער טיילונג דעם
 לאַנדס , נאָך זיינען גרענצן , גאַבן דיא
 קינדן ישראלס דעם יהושע , זאָהן
 נונ'ס , איין ערשטייל אונטער זיך •
 (נ) נאָך דעם אויסשפּרוכע דעם
 עוויגן , גאַבן זיין איהם דוא שטאַט ,
 וועלכע ער פֿרלאַנגט האָטע , נעמליך
 תּמנח סדח , אַם בערגע אפּרים • ער
 בויטע זיין אַויף , אונד בועצטע זיך
 דרוין • (נא) דויע זונד נון דיא ערב
 טיילע , וועלכע דער פּרויסטר אלעור ,
 יהושע דער זאָהן נונ'ס , אונד דיא פֿאַ
 מיליענהייפּטר דער שטעמע ישראלס ,
 דורך לאָזע פֿרטיילט האָטן , אין שלה ,
 פֿאַר דעם עוויגן , אים איינגאַנגע דעם
 שטיפּטצעלטס ; אונד זאָ וואָר מאַן
 צו ענדע מיט דעם פֿרטיילן דעם
 לאַנדס •

כ (א) דער עוויגע רעדטע מיט יהושע ,
 וויא פֿאַלגט : (ב) זאָגע דען
 קינדן ישראל , נעמליך : בשטימט
 גון אונטער אייך , דיא פֿריישטעטע , פֿאַן
 דענן איך אייך ברייטס דורך משה האָבע
 זאָגן לאָסן ; (ג) דאָהן איין טאָדשלעגער
 פֿליהן קענע , דער יעמאַנדן אויס פֿר=
 זעהן , אונד אונוויסנהייט אומבריינגט ;
 דאַס זיין אייך אַלזאָ צו פֿריישטעטן
 דיהונן , פֿאַר דעם בלוטרעכֿר •
 (ד) ווער זיך נון אין איינער זיך שטעטע
 פֿליכטט , זאָל אים איינגאַנגע דעם
 שטאַטטאָהרם

כאור

(סופטי'י"ח כ"ז) • (נא) אשר נחלו , הנחילו •
 כ (ד) וגם , והכס אל אסת הערים האלה ,

הַאֱלֹהִים וְהַצְּרִייהֶן : (מט) וַיִּכְלוּ
 לַנְּחֹל אֶת־הָאָרֶץ לַגְּבוּלֶיהָ
 וַיְהִינוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל נַחֲלָה לַיהוֹשֻׁעַ
 בְּדָנוֹן בְּהוֹכֵם : (נ) עַל־פִּי
 יְהוָה נָתַנוּ לוֹ אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר
 שָׁאַל אֶת־תְּמַנַּח־סֶדַח בְּהַר
 אֶפְרַיִם וַיִּבְנֶה אֶת־הָעִיר וַיֵּשֶׁב
 בָּהּ : (נא) אֱלֹהֵי הַנְּחֻלוֹת אֲשֶׁר־
 נָחֲלוּ אֶלְעֹזֵר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
 נֹון וְרָאִשֵׁי הָאָבוֹת לַמְּטוֹחַ בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל בְּגֹזְרֵל בְּשִׁלְהָ לְפָנָי
 יְהוָה פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד וַיִּכְלוּ
 מִחֲלֹק אֶת־הָאָרֶץ :

כ (א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
 לֵאמֹר : (ב) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִנּוּ לָכֶם אֶת־
 עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי
 אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה : (ג) לָנוֹס
 שָׁמָּה רֹצֵחַ מִכַּה־נַּפְשׁ בְּשִׁגְגָה
 בְּבִלְי־דַעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלָט
 מִגְּאֹל הַדָּם : (ד) וְגַם אֶל־אֶחָת
 מִהָעָרִים הָאֵלֶּה וְעָמַד פָּתַח

שער רשי

(כא) אשר נחלו • הנחילו •
 כ (ו) עב

מכ לל יופי

(נא) אשר נחלו , פועל יוצא לשנים פעולים : כ (ז) ויקדישו